

6. ned. med letom Otroška nedelja 15. 02. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Franca Rateja (obl.) in Uroša Črešnara
Ponedeljek, 16. 02. 2015 Elija in tovariši	Ob 17.00 + Julijano in Janeza Pučnika
Torek, 17. 02. 2015 Silvin, škof	Ob 17.30 za + Mileno Pučnik (obl.) in sorodnike
Sreda, 18. 02. 2015 PEPELNICA strogi post	Ob 7.00 za + Terezijo (obl.) in Franca Oblonška
Četrtek, 19. 02. 2015 Konrad iz Piacenze	Ob 17.30 za + Faniko Čar (obl.)
Petek 20. 02. 2015 Jacinta, in Frančišek - Fatim.pastirčka	Ob 17.30 za + Marijo (obl.), Antona, Alfonza in Leopolda Zajka
Sobota 21. 02. 2015 Peter Damiani	Ob 07.00 za + Slavka Mlakarja (obl.)
1. postna nedelja Nedelja žena in mater 22. 02. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Janeza Zupaneka in Pavlo Kropf

- V sredo začnemo postni čas, čas večje zavzetosti za molitev, post in dobra dela. Karitas nam je posredoval letake, s katerimi želi spodbuditi vse k manj uživanju alkohola, ki so velikokrat vzrok nesoglasij in družinskih tragedij. Zato boste po maši dobili kartončke na katerih je tudi postna molitev, ki jo vsak dan izmolimo. Ker je ena izmed treh posebnosti postnega časa skrb za dobra dela, si lahko na mizici v zvonici vzamete položnico in nakažete svoj dar za ljudi v stiski, lahko pa ga daste v nabiralnik za Karitas in bomo ob koncu postnega časa skupaj poslali na Karitas.
- Dobili smo povabilo na Škofjeloški pasijon 2015, na katerem sodeluje nad 800 prostovoljcev in se s svojo bogato duhovno vsebino Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja dotakne človekovih temeljnih vprašanj. Župnik v Zrečah bi rad organiziral avtobus, zato vas prosim, da pogledate datume na oglasni deski v zvonici in se prijavite.
- Iskrena hvala otrokom in mladim za današnje dejavno sodelovanje pri maši, iskren boglonaj pa tudi za vaše darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč.

Papež Frančišek o veri mam in babic:

Pavel Timoteja spomni, od kod izhaja njegova »nehlinjena vera«. Prejel jo je od Svetega Duha, in sicer preko mame in babice. Mame in babice so tiste, ki posredujejo vero, je tako zatrdil papež Frančišek in obenem pojasnil, da posredovati vero ni isto kot učiti verske zadeve. »Vera je

dar. Vere se ni mogoče naučiti. Študirajo se verske zadeve, da bi bolje razumeli vero, toda s študijem nikoli ne prispeš do vere. Vera je dar Svetega Duha, je darilo, ki je onstran vsakega znanja.« Je darilo, ki gre preko velikega dela mam in babic, oziroma žensk v družini, lahko tudi hišne pomočnice ali tete.

»Toda zakaj so v glavnem ženske tiste, ki posredujejo vero? Preprosto zato, ker nam je tudi Jezusa prinesla ženska. To je pot, ki jo je izbral Jezus. On je želel imeti mamo. Tako tudi dar vere prihaja preko žensk, kot Jezus preko Marije.« Premisliti pa moramo, je nato dodal papež, če se ženske danes zavedajo te dolžnosti posredovanja vere.

DUBLIN (petek, 13. februar 2015, RV) – Pojmovanje zakona kot zveze med enim moškim in eno žensko na Irskem ostaja trdno in se zoperstavlja ideji, ki spodkopava tradicionalni model zakona in družine. Tako so vsaj pokazali rezultati raziskave javnega mnenja med irskim prebivalstvom leta 2014, ki so jih zatem primerjali s tistimi iz leta 2006. Sodelujočim v raziskavi je bilo zastavljenih pet vprašanj: kako vidite zakonsko zvezo, kakšen pomen in vrednost dajete družini, kakšen je idealen model družine za otroka, kako zelo je pomembno, da so pari z otroki poročeni, in ali poznate Accord. Accord je namreč agencija za pastoralo zakona pri Irski škofovski konferenci, ki je raziskavo tudi objavila.

Zdi se, da odgovori kažejo, da je definicija zakona kot zveste zveze med enim moškim in eno žensko, ki sta odprta za življenje, splošno sprejeta v irski družbi. Škof Nulty je izpostavil dva podatka. 65 odstotkov vprašanih meni, da se otrok lahko bolje razvija v družini z enim očetom in eno materjo, medtem ko jih 61 odstotkov, da poročeni pari prevzamejo vzajemno prizadevanje za življenje.

Razpored bralcev Božje Besede

6. navadna nedelja Otroška nedelja 15.02.2015	7.00 1. berilo: Martin Juhart 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 OTROCI
1. postna nedelja Ned. žena in mater 22.02.2015	7.00 1. berilo: Jože Pliberšek 2. berilo: Mira Rubin	10.00 1. berilo: Karmen Pučnik 2. berilo: Pavlica Pučnik
2. postna nedelja Ned.mož in fantov 01.03.2015	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Žan Pem 2. berilo: Samo Pučnik

PEPELNICA IN POST

Na pepelnično sredo se po cerkvah vsako leto opravlja obred pepeljenja. Duhovnik verniku na glavo simbolično posuje blagoslovljen pepel, s čimer se navzven pokaže notranja razpoložljivost vernika za spreobrnjenje oziroma poboljšanje življenja. Duhovniki in ostali bogoslužni sodelavci v postnem času nosijo bogoslužna oblačila v vijolični barvi. Pepel je znamenje minljivosti, smrti, pa tudi človekove krhkosti, saj se tudi on po smrti spremeni v prah in pepel. Vernemu človeku je pepel tudi znamenje pokore in prenovitve. Kakor ogenj snov prenovi v pepel, tako naj bi se tudi človek s pokoro prerodil v novega človeka. Pepel pomeni človekovo telesno minljivost. Ko mašnik na začetku postnega časa vernikom s pepelom na čelo začrta znamenje križa in izreče: Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš,

napoveduje konec zemeljskega življenja. Vse sčasoma postane pepel, tako veliko in pomembno, kot tudi majhno in nevedno. V svetopisemski govoricni pepel pomeni minljivost in nevednost. Človek se v stiski in ob smrti zave bivanjske omejenosti in si v trenutkih žalosti, prošnje in pokore na glavo posipa pepel.

Na pepelnično sredo se začne postni čas, ki traja štirideset dni. Postni čas se zaključí s praznovanjem velikonočnega tridnevja, ki se začne s krizmeno mašo na veliki četrtek dopoldne. Postni čas je spokorni čas. Kristjani v tem času pri bogoslužju in v zasebnem življenju več premišljujemo o pomenu Kristusovega trpljenja in njegove smrti na križu. Naše notranje prizadevanje naj bi se na zunaj izražalo v poglobljeni molitvi, postu in dobrih delih. Tudi Kristus se je pred nastopom javnega delovanja štirideset dni postil v puščavi, o čemer poročajo trije evangelisti (prim. Mt 4,1–11, Mr 1,12–13 in Lk 4,1–13). Pomenljiva vidika posta sta okrepitev osebne duhovnosti in povezanosti z Bogom, zato so odpovedi določeni razvadi ali dobrini ter dobra dela sredstva za doseganje tega cilja. S prejemom zakramenta krsta so pri novokrščenemu vsi grehi očiščeni. Postni čas izpostavlja tudi duhovnost krsta kot simbolno spravo med Bogom in človekom. Strogi post je na pepelnico in veliki petek, zdržek od mesa in mesnih jedi pa vsak petek v postnem času. Namen posta ni prvenstveno v odpovedi določeni hrani in pijači, ampak v spreobrnjenju srca in doseganju večje odprtosti za potrebe bližnjega ter v večji povezanosti z Bogom prek molitve. Cerkev uči, da so dobra dela, post, miloščina ubogim in molitev usmerjena k doseganju osebnega spreobrnjenja in ne sama sebi namen.

Pripravili: Martin Juhart, župr. Slavko Krajnc; www.liturgija.si/zupnija-prihova/oznanila

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE VNEBOVZETJA

BL. DEVICE MARIJE.

6. nedelja med letom

Otroška nedelja

PEPELNICA

15. 02. 2015 - 22. 02. 2015

Papež Frančišek: Da bi srečali Boga, je potrebno tvegati in se podati na pot. Kristjan, ki je »miren, brezskrben«, ne bo nikoli spoznal Očetovega obličja. Prav tako ne bo spoznal lastne identitete, če bo ostajal v udobnem naslanjaču in prelistaval knjige. Na svetu namreč ni nobenega kataloga, v katerem bi lahko našli podobo Boga. Enako si kristjan ne more sam naslikati Boga, če izhaja iz lagodne poslušnosti pravilom, ki pa z Bogom v resnici nimajo ničesar opraviti.

Podati se na pot

Pred kristjanom, ki želi spoznati svojo identiteto, se odpira prava in mnoge napačne poti. Božje podobe na primer zagotovo ne more najti na računalniku ali v enciklopediji. Da bi jo našel, da bi spoznal Božje obličje in s tem istočasno našel tudi lastno identiteto, obstaja le en način. Ta je: podati se na pot. »Kdor se ne poda na pot, ne bo spoznal podobe Boga, nikoli ne bo našel Božjega obličja. Kristjani, ki sedijo, mirni kristjani ne bodo spoznali Božjega obličja: ne poznajo ga. Pravijo: 'Bog je takšen ...' Vendar ga ne poznajo. Da bi hodili, je nujen tisti nemir, ki ga je Bog sam položil v naša srca in ki nas vodi naprej, da ga iščemo.«

Podati se na pot pomeni tvegati

Papež Frančišek je nadaljeval, da podati se na pot seveda pomeni dopustiti, da nas Bog ali življenje preizkušata, pomeni tvegati. Tako se je zgodilo tudi velikanom, kot so bili preroki Elija, Jeremija ali Job. Ti so kljubovali mnogim nevarnostim in občutili izgubo poguma zaradi naporov ali nezaupanja.

»Da bi nam Gospod vsem dal milost poguma, da bi se vedno podajali na pot, da bi iskali Gospodovo obličje, tisto obličje, ki ga bomo nekega dne videli, a ki ga moramo tukaj, na zemlji, iskati.«

